

MẸ HOÀI ĐỨNG ĐÓ

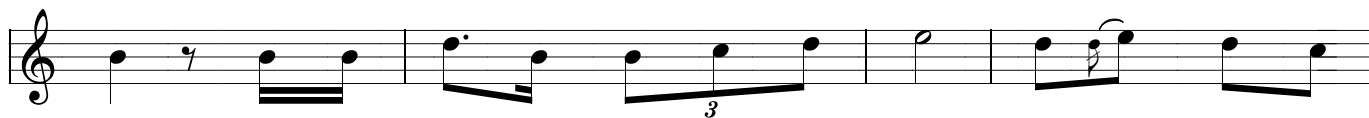
Đỗ Vy Hạ

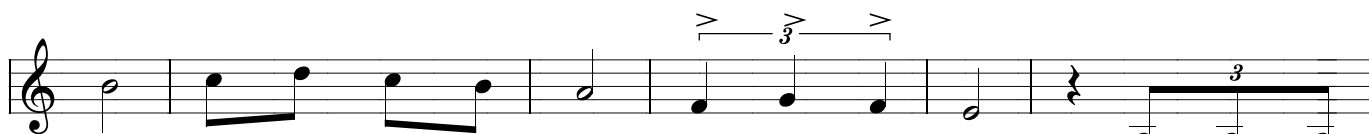
1. Người Mẹ sầu bi đứng bên thánh giá Một chiều
2. Lay Mẹ sầu bi đứng bên thánh giá Một chiều

xưa trên đỉnh đồi Can - vê Mẹ nhìn thân Con mắt ứa lệ
xưa trên đỉnh đồi Can - vê Nguyên Mẹ thương con kiếp sống hoang

trần Lòng quặn đau nhìn đầu Con rướm máu Ôi mào gai nhân
đàng Tội đời con ngập tràn theo năm tháng Ôi xót xa vô

loại đã kết trên đầu Ngài bằng muôn tội đời. Người Mẹ lặng
vàn con nhẫn tâm phản bội tình Mẹ tuyệt vời. Lay Mẹ sầu

câm đứng bên thánh giá Cùng hiệp thông với Con Một đau
bi, tháng năm dĩ vãng Mẹ ru xóa những bội bạc vong

thương Mẹ nhìn môi Con đói khát khô cằn Hình hài
ân Lay Mẹ khoan nhân, chớ chấp lỗi lầm Đường trần

Con trần tròng đầy thương tích Ôi vết thương nhân loại
gian tình Mẹ thương soi dẫn Con quyết tâm đoạn duyên

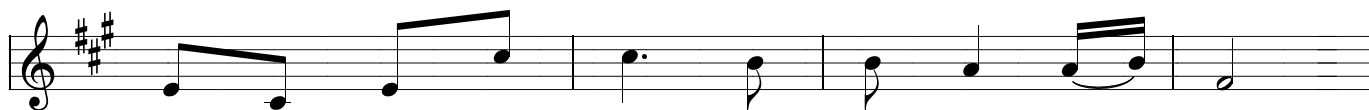
in dấu trên thân Ngài, hảnh những vô ân.
tin mến Mẹ trọn niềm, cuộc sống trung kiên.

ĐK1: Rồi Mẹ hoài đứng đó trong trời chiều buốt lạnh
ĐK2: Xin một đời vẫn đứng bên cạnh Mẹ nhân hiền

Tim se chùng đau thương nghe Con Mẹ trời trắng
Tim dâng tràn yêu thương, con đáp tình chứa chan

Mẹ một đời phó thác, xin vâng và chấp nhận
Đây cuộc đời phó thác con xin Mẹ đón nhận

Nên Mẹ vẫn hiền ngang đứng vững nhìn xác Con.
Ban nguồn phúc ân thiêng con vững lòng kính tin.